

30 Μαΐου, 1989

[ΣΑΒΒΙΑΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

N.C.S. CAVO GRECO BEACH HOTEL LIMITED,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ (ΤΜΗΜΑ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΥ & ΧΩΡΟΜΕΤΡΙΑΣ),

Καθ' ης η Αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 4/88)

5 Αναρμοδιότητα — Αίτημα μείωσης των τελών εγγραφής στο Κτηματολόγιο μακροχρόνιας μίσθωσης ακίνητης περιουσίας — Ο περί Κτηματολογικού και Χωρομετρικού Τμήματος (Τέλη και Δικαιώματα) Νόμος, Κεφ. 219, όπως έχει τροποποιηθεί από τους Νόμους 81/70, 61/73 και 66/79, Άρθρο 3 — Απόρριψη αιτήματος από Υπουργό Εσωτερικών — Μόνον αρμόδιο όργανο βάσει της εν λόγω νομικής διατάξεως του Αρθρου 3 για μείωση τελών είναι το Υπουργικό Συμβούλιο — Επιχείρημα ότι η Αίτηση Ακυρώσεως πρέπει εν πάση περιπτώσει να απορριφθεί, γιατί το Υπουργικό Συμβούλιο δεν έχει δικαίωμα μείωσης τελών για συγκεκριμένη περίπτωση — Σε άλλες παρόμοιες περιπτώσεις το Υπουργικό Συμβούλιο, ως θέμα πολιτικής, είχε παραχωρήσει μείωση — Ο Υπουργός Εσωτερικών δεν μπορούσε να κρίνει την αρμοδιότητα του Υπουργικού Συμβουλίου — Η απόφασή του ανυπάρχει λόγω αναρμοδιότητας.

15 Η αιτούσα εταιρεία έχει ως μετόχους της εκπολιτισμένους ξενοδόχους. Στα πλαίσια κυβερνητικής επαναδραστηριοποίησης εκπολιτισμένων ξενοδόχων η κυβέρνηση παρεχώρησε και στην αιτούσα μακροχρόνια μίσθωση ακίνητης ιδιοκτησίας. Για την εγγραφή της μίσθωσης στο Κτηματολόγιο ο Διευθυντής του Κτηματολογίου ζήτησε ΛΚ20,000
20 τέλη εγγραφής. Η αιτούσα ζήτησε από τον Υπουργό Εσωτερικών να διαβιβάσει το αίτημά της στο Υπουργικό Συμβούλιο για μείωση τελών. Το Υπουργικό Συμβούλιο είχε σε άλλες περιπτώσεις δεχτεί παρόμοια

αιτήματα, με την αιτιολογία ότι το κεφάλαιο των εκποτισμένων ξενοδόχων ήταν περιορισμένο και αν απορροφάτο από τέλη, ο σκοπός της κυβερνητικής πολιτικής για επαναδραστηριοποίηση των θα δυσχεραίνετο. Ο Υπουργός Εσωτερικών απέρριψε το αίτημα.

5

Ως αποτέλεσμα καταχωρήθηκε η παρούσα Αίτηση Ακυρώσεως. Ο Δικηγόρος της Δημοκρατίας υπέβαλε το επιχείρημα ότι η Αίτηση Ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί, γιατί εν πάση περιπτώσει το Υπουργικό Συμβούλιο δεν θα είχε αρμοδιότητα να δεχθεί το αίτημα των αιτούντων.

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο έκρινε ότι με βάση το Άρθρο 3 του πιο πάνω Νόμου το μόνο αρμόδιο όργανο να εξετάσει την αίτηση ήταν το ίδιο το Υπουργικό Συμβούλιο. Το Υπουργικό Συμβούλιο ήταν και το μόνο αρμόδιο όργανο να εξετάσει την δική του αρμοδιότητα. Αν έκρινε ότι δεν είχε εξουσία να δεχθεί το αίτημα, αλλά ότι ως θέμα πολιτικής το αίτημα θα έπρεπε να γίνει δεκτό. Θα μπορούσε να ζητήσει από την Βουλή την τροποποίηση της σχετικής νομοθεσίας.

15

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται με έξοδα σε βάρος του καθ' ου η αίτηση.

20

Αναφερόμενη υπόθεση:

Platilis v. Republic (1969) 3 C.L.R. 366.

25

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της άρνησης των καθ' ων η αίτηση να καθορίσουν ονομαστικό τέλος διά καταχώριση της συμβάσεως μισθώσεως κρατικής γης στο Παραλίμνι για την ίδρυση τουριστικού συγκροτήματος.

30

Στ. Δρουμιώτης, για τους Αιτητές.

35

Α. Ευαγγέλου, Ανωτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την Καθ' ης η αίτηση.

ΣΑΒΒΙΔΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Οι αιτητές ζητούν με την πιο πάνω προσφυγή την πιο κάτω θεραπεία:-

40

“Α. Δήλωσιν του Δικαστηρίου ότι η απόφασις των καθ’ ων η αίτησις ημερ. 23.10.1987 είναι άκυρος και εστερημένη οιοιδήποτε εννόμου αποτελέσματος.

5 Β. Δήλωσιν του Δικαστηρίου ότι η άρνησις των καθ’ ων η αίτησις όπως καθορίσουν ονομαστικόν τέλος διά καταχώρησιν της Συμβάσεως Μισθώσεως ημερ. 5.2.1987 μεταξυ των αιτητών και της Κυπριακής Δημοκρατίας είναι άκυρος και στερείται εννόμου αποτελέσματος.

10 Γ. Δήλωσιν του Δικαστηρίου ότι η άρνησις και/ή παράλειψις των καθ’ ων η αίτησις να υποβάλουν πρότασιν στο Υπουργικό Συμβούλιο διά τον καθορισμόν ονομαστικού τέλους διά την εγγραφήν της μισθώσεως είναι άκυρος και άνευ εννόμου αποτελέσματος.”

15

Τα γεγονότα της υπόθεσης έχουν ως εξής:-

20 Οι αιτητές είναι εταιρεία περιορισμένης ευθύνης της οποίας το Διοικητικό Συμβούλιο αποτελείται από εκτοπισθέντες ξενοδόχους οι οποίοι κατέχουν και το μετοχικό κεφάλαιο της εταιρείας.

25 Σύμφωνα με το Κυβερνητικό Σχέδιο Επαναδραστηριοποίησης Εκτοπισθέντων Ξενοδόχων, το Υπουργικό Συμβούλιο ενέκρινε την εκμίσθωση στους αιτητές ορισμένης κρατικής γης στο Παράλιμνι για την ίδρυση τουριστικού συγκροτήματος.

30 Μετά την έγκριση από το Υπουργικό Συμβούλιο της πιο πάνω εκμίσθωσης στους αιτητές, αυτοί αποτάθηκαν στο Υπουργείο Εσωτερικών και ζήτησαν να τους επιτραπεί να πληρώσουν ονομαστικό τέλος εγγραφής μίσθωσης όπως και σε προηγούμενες περιπτώσεις.

35 Ο καθ’ ου η αίτησις, έχοντας υπόψη προηγούμενη απόφασις του Υπουργικού Συμβουλίου με την οποία τούτο έγκρινε την καταβολή ονομαστικού τέλους εγγραφής μισθώσεως σε άλλες περιπτώσεις, πληροφόρησε τους αιτητές ότι θα υποβάλλε πρόταση στο Υπουργικό Συμβούλιο για τον καθορισμό ονομαστικού τέλους.

40

Στη συνέχεια οι αιτητές αποτάθηκαν στον Επαρχιακό

Κτηματολογικό Λειτουργό Αμμοχώστου για εγγραφή της μίσθωσης και ο τελευταίος ειδοποίησε τους αιτητές ότι τα δικαιώματα ανέρχονται στο ποσό των £20,000.- (5% πάνω στο ποσό των £400,000.-) όπως προβλέπεται στο Κεφ. 3(α) του Πίνακα του Περί Κτηματολογικού και Χωρομετρικού Τμήματος (Τέλη και Δικαιώματα) Νόμου Κεφ. 219. 5

Ύστερα από τον καθορισμό του πραγματικού τέλους εγγραφής ο δικηγόρος των αιτητών αποτάθηκε στο Υπουργείο Εσωτερικών για καθορισμό από το Υπουργικό Συμβούλιο ονομαστικού τέλους £1,000.- Το θέμα τέθηκε ενώπιον του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας για γνωμάτευση με αποτέλεσμα ύστερα από τη γνωμάτευση του τελευταίου, να πληροφορηθούν οι αιτητές από τον καθ' ου η αίτηση, ότι το αίτημά τους, δεν μπορεί να ικανοποιηθεί, γιατί δεν καλύπτεται από τις πρόνοιες του προαναφερθέντος Νόμου, Κεφ. 219. 10 15

Σαν επακόλουθο της άρνησης αυτής οι αιτητές καταχώρισαν την παρούσα προσφυγή. 20

Τα νομικά σημεία πάνω στα οποία βασιίζεται η προσφυγή, όπως αναφέρονται στην αίτηση είναι τα ακόλουθα:-

- “1. Οι καθ' ων η αίτησις ενήργησαν παρανόμως και/ή εν πλάνη περί τα πραγματικά γεγονότα της υποθέσεως. 25
2. Οι καθ' ων η αίτησις ενήργησαν καθ' υπέρβασιν και κατάχρησιν εξουσίας.
3. Οι καθ' ων η αίτησις ενήργησαν κατά παράφορον παραβίασιν των αρχών της φυσικής δικαιοσύνης και των Συνταγματικών Διατάξεων περί ίσης μεταχείρισης των πολιτών. 30
4. Η πράξις και απόφασις των καθ' ων η αίτησις στερείται της δέουσας ή οιασδήποτε αιτιολογίας. 35
5. Οι καθ' ων η αίτησις ενήργησαν με δυσμενή διάκρισιν εις βάρος των αιτητών.” 40

Στη γραπτή του αγόρευση ο δικηγόρος των αιτητών σε υποστήριξη των πιο πάνω νομικών σημείων ισχυρίστηκε τα πιο

κάτω:-

- 5 (α) Αποκλειστική αρμοδιότητα για έγκριση ή απόρριψη αίτησης για απαλλαγή, μείωση ή διαγραφή των δικαιωμάτων, έχει μόνο το Υπουργικό Συμβούλιο σύμφωνα με το Άρθρο 3(α) του Κεφ. 219 και κανένας άλλος και κατά συνέπεια η άρνηση του καθ' ου η αίτηση, Υπουργού των Εσωτερικών, να θέσει το θέμα ενώπιον του Υπουργικού Συμβουλίου είναι άκυρη και παράνομη. Το μόνο αρμόδιο σώμα να πάρει μια τέτοια απόφαση ήταν το Υπουργικό Συμβούλιο.
- 10
- 15 (β) Ενώ σύμφωνα με την παράγραφο (β) του Άρθρου 3 η πολιτική έναντι συγκεκριμένης τάξης ατόμων καθορίζεται ρητά και εξειδικεύεται, με την παράγραφο (α) το Υπουργικό Συμβούλιο ασκεί τη διακριτική του εξουσία σε ειδικές περιπτώσεις που αποτελούν εξαίρεση από τη γενικότητα του Άρθρου και τη γενική αρμοδιότητα του Διευθυντή του Τμήματος.
- 20
- 25 (γ) Η άρνηση του Τμήματος Κτηματολογίου και Χωρομετρίας με ημερομηνία 23/10/1987 να δεχθεί την κατάθεση της Σύμβασης με την καταβολή ονομαστικού τέλους ενώ οι αιτητές είχαν όλα τα απαραίτητα δικαιολογητικά στοιχεία να τύχουν του ευεργετήματος αυτού ήταν άκυρη και παράνομη και καμιά αρμοδιότητα δεν είχε να αρνηθεί την αίτησή τους. Τον ισχυρισμό τους για δικαίωμα καταβολής ονομαστικού τέλους στήριξαν σε προηγούμενη απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου με αριθμό 20.173 με ημερομηνία 19/3/1981 σύμφωνα με την οποία, ύστερα από πρόταση του Υπουργείου Εμπορίου και Βιομηχανίας, εγκρίθηκε ονομαστικό ποσό σαν δικαίωμα εγγραφής Μίσθωσης στις περιπτώσεις τριών ξενοδοχειακών μονάδων εκτοπισθέντων. Επίσης σε μεταγενέστερη απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου με αριθμό 21.499 και ημερομηνία 11/3/1982 σύμφωνα με την οποία εγκρίθηκε η καταβολή μειωμένου τέλους σε τέσσερις άλλες ξενοδοχειακές μονάδες εκτοπισθέντων.
- 30
- 35
- 40 (δ) Η άρνηση του καθ' ου η αίτηση να καθορίσει ονομαστικό τέλος θέτει τους αιτητές σε δυσμενέστερη θέση έναντι των άλλων εκτοπισθέντων και παραβιάζει τις παραγράφους 1

και 2 του Άρθρου 28 του Συντάγματος.

(ε) Σαν τελευταίο αίτημα ζητούν την επιστροφή του ποσού των ΛΚ20.000.- που αναγκάστηκαν να καταβάλουν, με επιφύλαξη των δικαιωμάτων τους, για την κατάθεση της Σύμβασης. 5

Σε απάντηση των πιο πάνω ισχυρισμών, ο δικηγόρος του καθ' ου η αίτηση ισχυρίστηκε τα ακόλουθα:-

(α) Η παρούσα υπόθεση δεν εμπίπτει μέσα στις πρόνοιες του Άρθρου 3 του Κεφ. 219 όπως τροποποιήθηκε από τους Νόμους 81/70, 61/73 και 66/79 που δίνει διακριτική εξουσία στο Υπουργικό Συμβούλιο να διαγράφει ή να μειώνει δικαιώματα ή σύμφωνα με τη δεύτερη επιφύλαξη μετά την παράγραφο (β), στο Διευθυντή του Κτηματολογίου να διαγράφει ή να μειώνει τέτοια δικαιώματα σε ορισμένες περιπτώσεις. 10 15

(β) Το γεγονός ότι η αρνητική επιστολή στάλθηκε από τον Υπουργό Εσωτερικών δεν έχει σημασία γιατί μια και το Υπουργικό Συμβούλιο δεν είχε εξουσία να εγκρίνει την αιτούμενη μείωση, την απάντηση μπορούσε να τη δώσει ο Υπουργός Εσωτερικών που ήταν ο αρμόδιος να υποβάλει εισήγηση για το θέμα αυτό στο Υπουργικό Συμβούλιο. Τον ισχυρισμό του αυτό στήριξε στην απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση *Platritis v. The Republic* (1969) 3 C.L.R. 366. 20 25

(γ) Αναφορικά με προηγούμενες αποφάσεις του Υπουργικού Συμβουλίου σε παρόμοιες περιπτώσεις, στις οποίες αναφέρθηκε ο δικηγόρος των αιτητών και που δε διαμφισβήτησε ο δικηγόρος του καθ' ου η αίτηση, αυτές δεν μπορούν να αποτελέσουν προηγούμενο γιατί μια και το Υπουργικό Συμβούλιο δεν είχε τέτοια εξουσία δεν μπορεί κανείς να διεκδικήσει "ισότητα στην παρανομία". 30 35

Θα ασχοληθώ πρώτα με το θέμα κατά πόσο ο Υπουργός Εσωτερικών είχε αρμοδιότητα να αποφασίσει ο ίδιος πάνω στο αίτημα των αιτητών ή κατά πόσο το αρμόδιο όργανο για να λάβει τη συγκεκριμένη απόφαση ήταν το Υπουργικό Συμβούλιο. 40

Το Άρθρο 3 του Περί Κτηματολογικού και Χωρομετρικού

Τμήματος (Τέλη και δικαιώματα) Νόμου, Κεφ. 219 όπως τροποποιήθηκε από τους Νόμους 81/70, 61/73 και 66/79 προνοεί τα εξής:-

5 “3. The several fees and charges set out in the Schedule subject
to the exceptions therein made shall be levied and taken in
respect of the several matters therein set out in such manner as
may be directed from time to time by the Director, and the
10 same shall, when levied and taken form part of the revenue of
the Republic:

Provided that the Council of Ministers may by Order
published in the Gazette-

15 (a) delete or reduce any such fee or charge;

(b) exempt from the payment of any such fee or charge the
government of any foreign power with which the Republic
of Cyprus has made arrangements for reciprocal exemption
20 from such fees or charges:

Provided further that the Director may, at his discretion,
waive or reduce any such fee or charge in respect of any matter
relating to a case promoting or tending to promote the
consolidation of immovable property or of separate interests in
25 immovable property or the elimination of dual ownership of
immovable property.”

Είναι καθαρό από τις πιο πάνω πρόνοιες πως αποκλειστική
30 δικαιοδοσία στο θέμα μείωσης τελών κάτω από την παράγραφο
(α) του Άρθρου 3 έχει μόνο το Υπουργικό Συμβούλιο.

Η εφαρμογή των προνοιών της παραγράφου (α) του Άρθρου
3 στην ειδική περίπτωση συμβάσεως για μίσθωσης κρατικής γης
35 σε εκτοπισθέντες ξενοδόχους για επαναδραστηριοποίησή τους
στα πλαίσια της πολιτικής της Κυβέρνησης για επαναδραστη-
ριοποίησή τους, εξετάσθηκε από το Υπουργικό Συμβούλιο σε
προγενέστερες περιπτώσεις όταν είχε να εξετάσει παρόμοιες
αιτήσεις για μείωση των τελών εγγραφής μισθώσεως. Έχει γίνει
40 αναφορά από τους δικηγόρους σε δυο αποφάσεις του
Υπουργικού Συμβουλίου που αναφέρονται σε επτά ξενοδοχεια-
κές μονάδες εκτοπισθέντων.

Η πρώτη απόφαση με αριθμό 20.173 ημερομηνίας 19/3/1981 αφορούσε τη μείωση των τελών στην περίπτωση τριών ξενοδοχειακών μονάδων και λήφθηκε ύστερα από πρόταση του Υπουργού Εμπορίου και Βιομηχανίας (Τεκμήριο 1 στη γραπτή αγόρευση των αιτητών) ο οποίος είχε υπογράψει και τις συμβάσεις για παραχώριση γης εκ μέρους της Κυβέρνησης. Στην πρόταση αυτή αναφέρονται μεταξύ άλλων τα πιο κάτω:-

5

“.....

10

4. Το Υπουργείον Εμπορίου & Βιομηχανίας θεωρεί πράγματι ότι τα ζητηθέντα τέλη εγγραφής των μισθώσεων είναι αρκούντως υψηλά διά τούτο και εισηγείται όπως αντί των νομισμένων τελών καταβληθή ονομαστικόν ποσόν. Τούτο δύναται να γίνει δυνάμει αποφάσεως του Υπουργικού Συμβουλίου, βάσει της πρώτης επιφυλάξεως του άρθρου 3. του περί Κτηματολογικού και Χωρομετρικού Τμήματος (Τέλη και Δικαιώματα) Κεφ.219.

15

5. Εισηγητής της παρούσης προτάσεως είναι ο Υπουργός Εμπορίου και Βιομηχανίας όστις-

20

α) θα καλέση το Υπουργικόν Συμβούλιον όπως εις την περίπτωση των προαναφερθέντων εκπολισθέντων ξενοδόχων ως και οιασδήποτε άλλων μετά των οποίων θα υπογραφούν συμφωνίαι μεταγενεστέρως το Υπουργικόν Συμβούλιον αποφασίσει την καταβολήν ονομαστικού τέλους αντί των υπό του Νόμου προβλεπομένων τελών καθ' ότι εν εναντία περιπτώσει το πλείστον μέρος του κεφαλαίου των εν λόγω εκπολισθέντων ξενοδόχων θα απορροφηθή εις την καταβολήν των διαφόρων Κτηματολογικών τελών, τελών Χαρτοσημάνσεως των συμφωνιών και λοιπά.

25

30

.....”.

35

Η δεύτερη απόφαση με αριθμό 21.499 με ημερομηνία 11/3/1982 (Τεκμήριο 2 στην αγόρευση των αιτητών) που αναφέρεται στις αιτήσεις τεσσάρων ξενοδοχειακών μονάδων για μειωμένα τέλη, επιβεβαιώνει την προηγούμενη απόφασή του και αναφέρει τα εξής:-

40

5 “Αναφορικώς προς την Απόφασιν υπ’ Αρ. 20.173 της
19ης Μαρτίου, 1981 επί του ως άνω θέματος, το Συμβούλιον
απεφάσισε, δυνάμει του άρθρου 3 του περί Κτηματολογικού
και Χωρομετρικού Τμήματος (Τέλη και Δικαιώματα)
10 Νόμου, Κεφ. 219 και Νόμων 10 του 1965, 81 του 1970, 61 του
1973, 31 του 1976, 66 του 1979, 15 του 1980 και 2 του 1982,
όπως και οι ακόλουθοι εκτοπισθέντες Ξενοδόχοι, μετά των
οποίων υπεγράφησαν ή θα υπογραφούν συμβάσεις μετά της
Κυβερνήσεως διά την προς αυτούς εκμίσθωσιν κρατικής γης
15 προς επαναδραστηριοποίησιν, καταβάλουν αντί το υπό του
Νόμου προβλεπόμενον τέλος, ονομαστικόν τοιούτον, ως
ακολουθώς:

.....”
15

Όπως φαίνεται από το περιεχόμενο των προτάσεων που
υποβλήθηκαν στο Υπουργικό Συμβούλιο και των σχετικών
αποφάσεων που λήφθηκαν ένας από τους λόγους που ώθησαν
20 το Υπουργικό Συμβούλιο στη λήψη των αποφάσεων αυτών
ήταν γιατί σε ενάντια περίπτωση το μεγαλύτερο μέρος του
κεφαλαίου των εν λόγω εκτοπισθέντων Ξενοδόχων θα απορρο-
φάτο από την καταβολή των διαφόρων Κτηματολογικών τελών
και άλλων τελών, και έτσι ο σκοπός της εφαρμογής από την
Κυβέρνηση της πολιτικής της για επαναδραστηριοποίηση των
25 εκτοπισθέντων Ξενοδόχων με την εισαγωγή σχεδίου μισθώσεως
κρατικής γης, θα επηρεαζόταν δυσμενώς.

Συνεπώς το θέμα απαλλαγής ή μειώσεως των τελών του
Κτηματολογίου για την κατάθεση τέτοιας σύμβασης είναι θέμα
30 που αφορά την τακτική της Κυβέρνησης για την εφαρμογή της
πολιτικής της στον τομέα της επαναδραστηριοποίησης εκτοπι-
σθέντων Ξενοδόχων και δεν είναι απλώς ένα παρεμφερές θέμα
όπως στην περίπτωση *Platritis v. The Republic* (ανωτέρω) στην
οποία ο δικηγόρος του καθ’ ου η αίτηση ζήτησε να στηρίξει το
35 επιχείρημά του πως μια και τέτοια εξουσία δεν παρέχεται στο
Υπουργικό Συμβούλιο κάτω από το Άρθρο 3(α) του σχετικού
Νόμου και πως το γεγονός ότι έλαβε την απόφαση ο Υπουργός
αντί το Υπουργικό Συμβούλιο δεν έχει καμιά σημασία στην έμβα-
ση της προσφυγής. Τα γεγονότα της υπόθεσης *Platritis* διαφέ-
40 ρουν από τα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης στην οποία το
Υπουργικό Συμβούλιο με προηγούμενες του αποφάσεις χάραξε
ορισμένη τακτική για εφαρμογή μιας πολιτικής.

Το αν το Υπουργικό Συμβούλιο έχει μια τέτοια εξουσία ή όχι, σύμφωνα με το Νόμο, το μόνο αρμόδιο όργανο να το αποφασίσει ήταν το Υπουργικό Συμβούλιο και όχι ο Υπουργός. Αν το Υπουργικό Συμβούλιο έκρινε πως το μέτρο αυτό ήταν αναγκαίο για την εφαρμογή της πολιτικής του για ανακούφιση των εκτοπισθέντων Ξενοδόχων, όπως το εφάρμοσε με τις προηγούμενες του αποφάσεις σε παρόμοιες περιπτώσεις και ότι η πολιτική του στο θέμα αυτό όφειλε να συνεχιστεί αλλά υπήρχε νομικό κώλυμα, δεν υπήρχε κανένα εμπόδιο στο να ζητήσει την τροποποίηση του σχετικού Νόμου ώστε να καλύπτει και τις περιπτώσεις αυτές. 5 10

Ύστερα από τα όσα έχω εκθέσει καταλήγω στο συμπέρασμα πως ο Υπουργός Εσωτερικών δεν είχε καμιά αρμοδιότητα να επιληφθεί ο ίδιος της αίτησης των αιτητών και να την αποφασίσει αλλά όφειλε να την υποβάλει στο Υπουργικό Συμβούλιο, το μόνο αρμόδιο όργανο, σύμφωνα με το Νόμο, όπως ήταν και η αρχική του απόφαση που είχε κοινοποιήσει στους αιτητές. Κατά συνέπεια η επίδικη απόφασή του που λήφθηκε με υπέρβαση εξουσίας και αντίθετα με το Νόμο πρέπει να ακυρωθεί. 15 20

Μετά από τα πιο πάνω θεωρώ περιττό να ασχοληθώ με τα άλλα νομικά σημεία που πρόβαλαν οι δικηγόροι.

Σαν αποτέλεσμα η επίδικη απόφαση ακυρώνεται με έξοδα σε βάρος του καθ' ου η αίτηση. 25

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται με έξοδα.